

Dosarul nr. 2ra-292/21

Prima instanță: (Judecătoria Orhei, sediul Telenești) Gh. Popa

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, O. Cojocaru, V. Cotorobai

ÎN C H E I E R E

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Guma Valentina, reprezentată de avocatul Serghei Guțu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Guma Valentina împotriva Grădinița-creșă "Rîndunica" și Primăria s. Găuzeni, r. Șoldănești cu privire la obligarea angajării la serviciu, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Guma Valentina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 04 decembrie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 07 noiembrie 2018, Guma Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Grădiniței-creșă "Rîndunica" și Primăria s. Găuzeni, r. Șoldănești cu privire la obligarea angajării la serviciu, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Guma Valentina a menționat că a absolvit Școala Pedagogică din Lipcani, iar la 07 iulie 2016, i s-a atribuit gradul didactic II la specializarea învățământului preșcolar.

Astfel, la 19 august 2018, a depus pe numele directorului Grădiniței-creșă "Rîndunica" o cerere, prin care a solicitat să fie angajată în calitate de educator, însă prin răspunsul din 10 septembrie 2018, i s-a refuzat angajarea în funcția solicitată pe motiv că la data depunerii cererii de angajare, statul de personal era deja completat.

În opinia reclamantei, răspunsul instituției preșcolare constituie un refuz nejustificat în angajare, or anterior a exercitat în cadrul instituției respective funcția

de educator timp de 22 de ani, iar în anul 1998 a fost numită în funcția de director al acesteia.

Mai mult ca atât, după recepționarea răspunsului, în funcțiile vacante a fost angajat personal în cadrul instituției preșcolare.

În consecință, reclamanta a invocat că directorul instituției preșcolare neîntemeiat a refuzat angajarea sa în funcția solicitată, motiv pentru care urmează a fi obligat la emiterea unui ordin de angajare și încheierea contractului de muncă.

Reclamanta Guma Valentina a solicitat obligarea Grădiniței-creșă ”Rîndunica” să emită un ordin de angajare la muncă în calitate de educator, cu încheierea contractului de muncă, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 04 decembrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Huma Valentina.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că reieșind din prevederile art. 50 pct. c) din Codul Educației, directorul angajează, evaluează, promovează și eliberează din funcție personalul instituției.

Astfel, prima instanță a concluzionat că în acțiunile directorului instituției preșcolare Grădiniței-creșă ”Rîndunica”, Garaz Sorina privind refuzul în angajarea în serviciu a Valentinei Guma sunt întemeiate și prin urmare lipsește temeiul prevăzut de art. 330 alin. (1) lit. a) din Codul muncii pentru încasarea salariului pe care persoana nu l-a primit, cât și pentru compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020, s-a respins apelul declarat de Guma Valentina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 04 decembrie 2019.

La 31 decembrie 2020, Guma Valentina, reprezentată de avocatul Serghei Guțu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Guma Valentina, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanțele de judecată au apreciat arbitrar probele.

De asemenea, a menționat că cererea de avantaje în angajarea unor persoane în detrimentul altor persoane pe criterii non-legale, constituie temei de a se considera un temei nelegitim de angajare.

La fel, a specificat că refuzul nejustificat în angajare în raport cu actele judecătorești emise de instanța de apel și cea de fond, denotă unul din cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci, iar recuperarea prejudiciului urmează a fi efectuată conform art. 329-330 din Codul muncii.

La 25 ianuarie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Grădinița-creșă ”Rîndunica” și Primăria Găuzeni, r. Șoldănești la data de 02 februarie 2021, conform avizelor de recepție (f.d. 150-151).

La 04 februarie 2021, Primăria Găuzeni, r. Șoldănești a depus referință la recursul declarat de Guma Valentina, prin care a solicitat să fie respins cu menținerea hotărârilor judecătorești.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 08 octombrie 2020, iar la 30 noiembrie 2020, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată a instanței de apel (f.d. 139).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 31 decembrie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Guma Valentina, reprezentată de avocatul Serghei Guțu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Guma Valentina, reprezentată de avocatul Serghei Guțu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nina Vascan
Victor Burduh